

permann), troer jeg, at den samme Uovereensstemmelse bliver tilbage mellem ham og mig. Han lægger Eftertrykket paa, at Summerne ere smaae, hvorimod jeg troer, at man skal lægge det paa Summernes Beskaffenhed. Jeg skal lovrigt ikke videre forfølge dette Spørgsmaal. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Kreds (Tscherning) kom ind paa at omtale Statsrevisionens Stilling i Almindelighed, og det er jo ikke noget Nyt, at der er Uovereensstemmelse mellem ham og mig med Hensyn til Opfattelsen af Statsrevisionens Stilling; den er allerede et Par Gange tidligere traadt frem, og jeg skal derfor fatte mig i Korthed. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at Statsrevisionen havde Tilbøielighed til at afgjøre mange Sager selv; jeg troer ikke, at det forholder sig saa. Der har været gjort den Mening gjældende af Revisionen, at, naar en Udgift var bevilget ved Lov, eller maatte anses som en Følge af en af Rigsdagen vedtagne Lov, var en Indstilling derom ikke fornøden, og denne Anskuelse har været støttet af Rigsdagen. Der har dernæst ikke været gjort Indstilling af Revisionen om adskillige andre Poster, naar der forelaa et Præcedens i Rigsdagens tidligere Afgjørelse for, at det ikke skulde skee. Ogsaa der har Revisionen maattet sige sig efter Rigsdagens Beslutning, selv om det ikke stemmede overeens med dens Mening. Den ærede Rigsdagsmand har villet, at Revisionen skulde vise Conduite, skulde idelig forlange Oplysninger, skulde leve i en idelig Søgen, Stræben, Møie og Riv. Vil jeg endog saa antage, at dette virkelig var Udtrykket af, hvad Revisionen burde sætte sig som Opgave, maa det dog være klart, at denne Stræben hos Revisionen i Længden vilde blive en Umulighed, naar den ikke støt-

tedes af Rigsdagen. Revisionen er jo Intet uden ifølge det Mandat, der er givet den af Rigsdagen; dens Medlemmer ere jo valgte af Rigsdagen og have af den modtaget deres Instrux, som de maae følge; naar de følge den og efter dens Forfæstelse gjøre Indstillinger til Rigsdagen, og denne forkaster Indstillingen og sætter noget Andet istedet, maa Revisionen underordne sig. Den kan maaskee i vigtige Sager paa ny bringe det samme Spørgsmaal frem til Rigsdagens Afgjørelse; men, holder Rigsdagen da fast ved sin tidligere Beslutning, troer jeg ikke, at Revisionen kan gaae videre, da den ellers undergraver sin Stilling ligeoverfor Regjeringen; den taber det Fodfæste, den maa have, for at kunne gjøre sine Fordringer gjældende hos Regjeringen, naar den ikke i sin Optraeden paa en kraftig Maade støttes af Rigsdagen. Den ærede Rigsdagsmand vil, at Revisionen i visse Tilfælde skulde bringe Overskriftelser frem for Rigsdagen, saasnart den kom til Kundskab derom; den skulde gjøre sig til Opgave at efterspore Overskriftelser, og da strax bringe dem for Rigsdagen, om end ikke hele Beretningen var færdig. Jeg har herpaa det samme Svar, at Revisionen maa følge sin Instrux. Den kan efter den Intet foretage, førend den modtager Regnskabet; den kan ikke anstille nogen Undersøgelser, førend den har det, og den kan efter sin Instrux ikke bringe Noget frem for Rigsdagen, førend den har udfærdiget sine Antegnelser, modtaget Regjeringens Besvarelser og udarbejdet sin Indstilling til Rigsdagen. Saaledes lyder Instruxen, og anderledes kan Revisionen ikke stille sig overfor Regjering og Rigsdag. Vil den ærede Rigsdagsmand, at Revisionen skal kunne handle anderledes, maa han bevirke en Forandring af Instruxen.